PID	UOHSX00N74FH
Č. j.	ÚOHS-27750/2026/500
Sp. zn.	ÚOHS-S0419/2026/VZ
Datum, místo	3. 8. 2026, Brno

ROZHODNUTÍ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 19. 6. 2026 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- centrální zadavatel – Česká republika – Ministerstvo financí, IČO 00006947, se sídlem Letenská 525/15, Malá Strana, 118 00 Praha 1,
- navrhovatel – T-Mobile Czech Republic a.s., IČO 64949681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha 4,

ve věci přezkoumání úkonů cit. centrálního zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Dynamický nákupní systém na poskytování mobilních telekomunikačních služeb – Výzva 4-2026“ na základě výzvy k podání nabídky ze dne 21. 4. 2026 v dynamickém nákupním systému s názvem „Dynamický nákupní systém na poskytování mobilních telekomunikačních služeb“, který byl zaveden v zadávacím řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7. 2. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 2. 2025 pod ev. č. Z2025-008298 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 10. 2. 2025 pod ev. č. 90359-2025,

rozhodl takto:

I.

Návrh navrhovatele – **T-Mobile Czech Republic a.s.**, IČO 64949681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha 4 – **ze dne 19. 6. 2026 na** zahájení správního řízení o **přezkoumání úkonů centrálního zadavatele – Česká republika – Ministerstvo financí**, IČO 00006947, se sídlem Letenská 525/15, Malá Strana, 118 00 Praha 1 – **učiněných při zadávání veřejné zakázky „Dynamický nákupní systém na poskytování mobilních telekomunikačních služeb – Výzva 4-2026“** na základě výzvy k podání nabídky ze dne 21. 4. 2026 v dynamickém nákupním systému s názvem „Dynamický nákupní systém na poskytování mobilních telekomunikačních služeb“, který byl zaveden v zadávacím řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7. 2. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 2. 2025 pod ev. č. Z2025-008298 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 10. 2. 2025 pod ev. č. 90359-2025, **se v části, kterou cit. navrhovatel brojí proti údajnému nezákonnému postupu cit. centrálního zadavatele, kterým vyřazuje nabídku jiného dodavatele zařazeného do předmětného dynamického nákupního systému**, **podle § 265 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek**, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá, neboť návrh nebyl podán oprávněnou osobou.**

II.

Návrh navrhovatele – T-Mobile Czech Republic a.s., IČO 64949681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha 4 – **ze dne 19. 6. 2026 na** zahájení správního řízení o **přezkoumání úkonů centrálního zadavatele – Česká republika – Ministerstvo financí**, IČO 00006947, se sídlem Letenská 525/15, Malá Strana, 118 00 Praha 1 - **učiněných při zadávání veřejné zakázky „Dynamický nákupní systém na poskytování mobilních telekomunikačních služeb – Výzva 4-2026“** na základě výzvy k podání nabídky ze dne 21. 4. 2026 v dynamickém nákupním systému s názvem „Dynamický nákupní systém na poskytování mobilních telekomunikačních služeb“, který byl zaveden v zadávacím řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 7. 2. 2025 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 2. 2025 pod ev. č. Z2025-008298 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 10. 2. 2025 pod ev. č. 90359-2025, **se s výjimkou té části, o které bylo rozhodnuto výrokem I. tohoto rozhodnutí, podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek**, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.**

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ZADAVATELE

1. Centrální zadavatel – Česká republika – Ministerstvo financí, IČO 00006947, se sídlem Letenská 525/15, Malá Strana, 118 00 Praha 1 (dále jen „zadavatel“ či „centrální zadavatel“) – zahájil dne 7. 2. 2025 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění zadávací řízení za účelem zavedení dynamického nákupního systému s názvem „Dynamický nákupní systém na poskytování mobilních telekomunikačních služeb“, přičemž předmětné oznámení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 10. 2. 2025 pod ev. č. Z2025-008298 a v Úředním věstníku Evropské unie téhož dne pod ev. č. 90359-2025 (dále jen „DNS“). DNS byl zaveden dne 20. 3. 2025, kdy bylo současně všem účastníkům doručeno oznámení o zařazení do dynamického nákupnímu systému.

2. Dne 21. 4. 2026 zadavatel na profilu zadavatele uveřejnil a zároveň rozeslal všem dodavatelům zařazeným v DNS dokument „Výzva k podání nabídky“ z téhož dne, č. j. MF-19423/2026/66-3, kterým vyzval dodavatele zařazené v DNS k podání nabídky do veřejné zakázky „Dynamický nákupní systém na poskytování mobilních telekomunikačních služeb – Výzva 4-2026“ uveřejněné na profilu zadavatele pod systémovým číslem P26V00000046 (dále jen „veřejná zakázka“ nebo „výzva 4-2026“).

3. Dne 27. 5. 2026 doručil navrhovatel – T-Mobile Czech Republic a.s., IČO 64949681, se sídlem Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha 4 (dále jen „navrhovatel“) – zadavateli prostřednictvím elektronického nástroje námitky z téhož dne (dále jen „námitky“).

4. O námitkách rozhodl zadavatel rozhodnutím ze dne 9. 6. 2026, kterým námitky navrhovatele odmítl (dále jen „rozhodnutí o námitkách“). Rozhodnutí o námitkách bylo navrhovateli doručeno prostřednictvím elektronického nástroje tentýž den.

5. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nesouhlasil s důvody uvedenými v rozhodnutím o námitkách, podal dne 19. 6. 2026 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele signovaný téhož dne.

II. OBSAH NÁVRHU

6. Podaným návrhem navrhovatel brojí proti zadávacím podmínkám výzvy 4-2026, konkrétně proti nastavení nezákonného mechanismu při vyřazení nabídky jiného dodavatele zařazeného do DNS, nezákonnému použití DNS, nejasným zadávacím podmínkám co do podrobností nezbytných pro účast dodavatele a absenci závazku minimálního odběru služeb.

Námitka nezákonného mechanismu při vyřazení nabídky jednoho z dodavatelů zařazených do DNS

7. Navrhovatel zastává názor, že postup centrálního zadavatele spočívající v deklaraci, že na plnění předmětné veřejné zakázky nebude uzavřena smlouva s dodavatelem Vodafone Czech Republic a.s., IČO 25788001, se sídlem náměstí Junkových 2808/2, Stodůlky, 155 00 Praha 5 (dále také jen „stávající dodavatel“ nebo „stávající poskytovatel“), který je stávajícím poskytovatelem služeb pověřujícímu zadavateli – Česká republika - Generální ředitelství cel, IČO 71214011, se sídlem Budějovická 1387/7, Michle, 14000 Praha 4 (dále jen „pověřující zadavatel“) – je nezákonný. Navrhovatel je toho názoru, že zadávání veřejných zakázek v DNS je zvláštním postupem, kdy se postupuje podle pravidel části šesté zákona, přičemž úprava postupu v zadávacím řízení se nepoužije, není-li stanoveno jinak. Navrhovatel je toho názoru, že aplikace předem nestanoveného omezení představuje porušení zásad transparentnosti a rovného zacházení, kdy centrální zadavatel je povinen postupovat pouze způsobem, který zákon výslovně předvídá a umožňuje. Pakliže tedy zákon nestanoví výslovný instrument, jak předem paušálně vyloučit nabídku konkrétního dodavatele zařazeného do DNS z hodnocení nabídek bez naplnění zákonných důvodů pro vyloučení, zadavatel takto postupovat nemůže.

8. Navrhovatel poukazuje na skutečnost, že zadavatel může v budoucnu rovněž zvolit takový postup, kterým by (z obdobného důvodu) předem vyloučil navrhovatele, čímž hrozí navrhovateli újma na jeho právech, a to zejména v souvislosti s principiálně nezákonným postupem zadavatele. Navrhovatel rovněž výslovně uvádí, že na tvrzenou nezákonnost upozornil zadavatele v námitkách a snažil se eliminovat hrozící újmu *pro futuro*, která by mohla směřovat vůči každému z účastníků DNS.

9. Navrhovatel zastává názor, že postup centrálního zadavatele, kterým je předem a bez zákonných důvodů omezován okruh účastníků veřejné zakázky tak, že nabídka jednoho konkrétního účastníka je předem bez ohledu na její obsah a případné (ne)splnění zadávacích podmínek vyloučena, je flagrantním porušením zákona. K tomu navrhovatel dále cituje z rozhodovací praxe týkající se účelu zákona a výkladu základních zásad zákona. Navrhovatel rovněž uvádí, že zadavatel uvedenou námitku vypořádal pouze obecnými odkazy na dřívější vzájemné spory a na povahu činnosti pověřujícího zadavatele, aniž by se blíže vyjádřil k uvedeným tvrzením navrhovatele.

K nezákonnému použití DNS

10. Dále navrhovatel uvádí, že centrální zadavatel v rámci výzvy 4-2026 poptává individualizované plnění, které není běžné ani obecně dostupné, což je v rozporu s ustanovením § 138 odst. 1 zákona. Navrhovatel je toho názoru, že běžně dostupné služby již byly centrálním zadavatelem zadány dodavateli, který je nyní v rámci výzvy 4-2026 předem vylučován.

11. Navrhovatel především odkazuje na čl. 2 „Úvodní ustanovení“ odst. 2.3. výzvy k podání nabídky ve znění vysvětlení výzvy k podání nabídek č. 5 ze dne 29. 5. 2026, č. j. MF-19423/2026/66-15 (dále jen „výzva k podání nabídky“), ze které dle navrhovatele vyplývá, že pověřující zadavatel

má v úmyslu poptávané služby využít pouze v lokalitách, kde není zajištěno dostačující pokrytí stávajícím dodavatelem.

12. Podle názoru navrhovatele je skutečnost, že pověřující zadavatel potřebuje vyřešit pokrytí v konkrétních lokalitách, důkazem toho, že se nejedná o běžně dostupné služby, nýbrž o služby přizpůsobené na míru pověřujícímu zadavateli podle jeho specifických požadavků. Specifičnost poptávaných služeb navrhovatel spatřuje právě v důsledku speciálních požadavků centrálního zadavatele na pokrytí, s přihlédnutím k tomu, že se má v daném případě jednat o subsidiární službu k již poskytované primární službě.

13. Nadto navrhovatel zdůrazňuje, že vzhledem k tomu, že jeden z možných dodavatelů nemůže plnění dodat z důvodu, že jeho služba není v blíže nespecifikovaných lokalitách dostupná, a zároveň vzhledem k tomu, že se třetí dodavatel na trhu zdržel účasti ve veřejné zakázce, je navrhovatel toho názoru, že zadavatel nepoptává běžnou službu, když ji nemůže plnit jeden z tří dodavatelů na trhu.

K nejasnosti zadávacích podmínek co do podrobností nezbytných pro účast dodavatele

14. Navrhovatel také namítá, že zadavatel nedostatečně vymezil zadávací podmínky, resp. je nevymezil v dostatečných podrobnostech pro podání nabídky. Navrhovatel uvádí, že zadavatel sice v čl. 2 „Úvodní ustanovení“ odst. 2.3. výzvy k podání nabídky uvedl, že pověřující zadavatel má v úmyslu aktuálně soutěžené služby využít v lokalitách, kde není zajištěno dostačující pokrytí stávajícím dodavatelem, ale odmítl zveřejnit adresní místa a GPS souřadnice lokalit, kde aktuálně není zajištěno dostačující pokrytí signálem stávajícího dodavatele. Navrhovatel uvádí, že z důvodu absence těchto údajů a nemožnosti prověření těchto míst se situace může opakovat i s jinými dodavateli.

15. Navrhovatel uvádí, že bez bližší specifikace lokalit není naplněn požadavek na potřebnou míru detailu zadávací dokumentace a navrhovateli je proto znemožněno učinit rozhodnutí, zda nabídku podá, natož aby mohl zohlednit veškerá rizika v nabídkové ceně.

16. Jakkoli zadavatel ve výzvě k podání nabídky sice formálně vymezil předmět plnění jako poskytování mobilních telekomunikačních služeb na území České republiky s obecně stanovenou úrovní pokrytí, podle názoru navrhovatele z obsahu zadávacích podmínek jednoznačně vyplývá, že skutečným cílem zadavatele je řešení dostupnosti služeb, tedy pokrytí konkrétních lokalit, ve kterých stávající dodavatel nedosahuje uspokojivé kvality poskytovaných služeb.

17. Přestože zadavatel požaduje plošnou službu, fakticky sleduje řešení (pokrytí) konkrétních lokalit, což vede k rozporu mezi formálním a materiálním vymezením předmětu veřejné zakázky. Takový rozpor pak podle navrhovatele zapříčiňuje netransparentnost a vnitřní rozpornost zadávacích podmínek, kdy dodavatelé nejsou schopni jednoznačně dovodit skutečný rozsah plnění a kalkulovat nabídkovou cenu.

18. Navrhovatel rovněž nepovažuje vizualizační portál Českého telekomunikačního úřadu, na který odkazuje zadavatel, za dostatečně přesný a metodicky vhodný podklad pro hodnocení pokrytí. Ten totiž kombinuje modelově vypočtená data se selektivními měřeními, která nejsou plošně reprezentativní. Portál je sám o sobě orientačním nástrojem pro porovnání služeb, nikoliv exaktním nástrojem pro posouzení reálné dostupnosti či kvality dostupnosti elektronických komunikací.

19. Navrhovatel k tvrzení zadavatele, že odmítá přenášení odpovědnosti za úplnost zadávací dokumentace na dodavatele, a skutečnosti, že požadavek na zveřejnění konkrétních lokalit zadavatel nepovažuje za důvodný, uvádí, že absence údajů zásadně limitovala jeho možnosti k podání nabídky, přičemž nabídku podal při zohlednění vysokého rizika, že jím nabízená služba nebude profitabilní.

K nejasnosti zadávací podmínky užití mobilních služeb k náhradě fixní konektivity

20. Navrhovatel žádal centrálního zadavatele o sdělení, zda pověřující zadavatel hodlá využít mobilní datové služby i za účelem nahrazení jakékoliv fixní konektivity, nebo konektivity realizované prostřednictvím MW spoje, případně zřízení konektivity zcela nové, kterou by bylo možné realizovat prostřednictvím fixní infrastruktury. Pakliže zadavatel takový úmysl má, pak navrhovatel žádal o geografické určení lokality, určení počtu, typu a objemu takto využívaných služeb. Uvedené navrhovatel považuje za esenciální informace pro objektivní posouzení možnosti zajistit minimální úrovně dodávané služby připojení k internetu atp. Navrhovatel také uvádí, že tyto informace jsou nezbytné pro řádné nacenění služeb a případné uplatnění smluvních pokut.

21. Podle navrhovatele však zadavatel dané informace do výzvy k podání nabídek nedoplnil a uvedenou námitku vypořádal pouze tak, že odkázal na argumentaci uvedenou u bodů A, B a C rozhodnutí o námitkách.

22. Navrhovatel je toho názoru, že námitka navrhovatele nebyla ze strany zadavatele řádně vypořádána.

K námitce absence minimálního odběru služeb

23. Navrhovatel uvádí, že ze zadávacích podmínek výzvy k podání nabídek vyplývá, že pověřující zadavatel není povinen od vybraného dodavatele odebrat žádné služby, přičemž ani na podkladě údaje o předpokládaném odběru služeb nemůže navrhovatel ani s přiměřenou pravděpodobností předvídat, zda a jaké služby od něj budou odebrány. Z toho důvodu nebyl navrhovatel schopen v nabídkové ceně promítnout úspory, které vyplývají z vyššího objemu poskytovaného plnění.

24. V právě řešené výzvě 4-2026 je absence závazku minimálního odběru služeb podle názoru navrhovatele o to závažnější, vzhledem k tomu, že plnění má být poskytnuto pouze v některých, nespecifikovaných lokalitách, kde navrhovatel nemohl ověřit sílu signálu. Navíc se jedná o plnění subsidiární, tedy takové, které bude využíváno pouze tehdy, když pověřující zadavatel nevyužije primární vysoutěženou službu.

25. Navrhovatel proto dovozuje, že absence závazku k minimálnímu odběru služeb je netransparentní a nepřiměřenou zadávací podmínkou. Nadto je velice pravděpodobné, že z důvodu absence závazku minimálního odběru služeb zadavatel obdržel zcela neporovnatelné nabídky.

Závěrečné návrhy

26. Závěrem navrhovatel žádá o nařízení předběžného opatření, kterým bude pověřujícímu zadavateli uložen zákaz uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, jelikož se domnívá, že je potřeba zatímně upravit poměry účastníků pro hrozící vážnou újmu, jelikož by v případě uzavření smlouvy vedené správní řízení ztratilo smysl.

27. Navrhovatel je přesvědčen, že zadavatel porušil zákon, když stanovil zadávací podmínky výzvy 4-2026 v rozporu s § 6, § 36 odst. 1, 2 a 3 a § 138 odst. 1 zákona. Proto navrhovatel navrhuje, aby Úřad „*(...) návrhu v plném rozsahu vyhověl a ve smyslu § 263 odst. 3 ZZVZ rozhodl o uložení nápravného opatření spočívajícího ve zrušení [z]adávacího řízení na [v]eřejnou zakázku zadávanou na základě [v]ýzvy 4-2026.*“

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

28. Úřad obdržel návrh dne 19. 6. 2026 a tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

29. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou:

- zadavatel a
- navrhovatel.

30. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem ze dne 23. 6. 2026.

31. Dne 26. 6. 2026 Úřad obdržel sdělení, prostřednictvím kterého zadavatel zpřístupnil Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení postupem podle ustanovení § 262a zákona.

Vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 29. 6. 2026

32. Dne 29. 6. 2026 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k návrhu z téhož dne, ve kterém zadavatel úvodem obecně shrnuje dosavadní průběh nakupování mobilních telekomunikačních služeb v rámci dynamického nákupního systému.

33. Zadavatel uvádí, že v případě dotčené veřejné zakázky je pověřujícím zadavatelem bezpečnostní sbor, který vykonává operativní činnost na všech místech, na kterých to je nezbytné. Charakteristické přitom je, že celní správa realizuje svou činnost tzv. tady a teď. Z toho důvodu považuje centrální zadavatel za legitimní, pakliže budou mít některé subjekty uzavřenou smlouvu s více operátory. Proto je rovněž nezbytné, aby se do zadávacích podmínek promítlo opatření, které zabrání výběru totožného dodavatele, jelikož v případě, že by se shodovala pozice primárního a subsidiárního dodavatele, ztrácela by taková veřejná zakázka smysl.

Námitka nezákonného mechanismu při vyřazení nabídky jednoho z dodavatelů zařazených do DNS

34. Zadavatel uvádí, že se v rozhodnutí o námitkách dostatečně vypořádal s nadepsanou námitkou navrhovatele, kdy dostatečně vysvětlil důvody, pro které byly zadávací podmínky tímto způsobem nastaveny. Zadavatel dále upozorňuje na skutečnost, že navrhovateli v souvislosti s tímto námitkovým bodem (týkající se odst. 2.4. výzvy 4-2026) nevznikla a ani nehrozí žádná újma ve smyslu § 241 odst. 1 zákona.

35. Zadavatel upozorňuje, že stávající dodavatel námitky proti zadávacím podmínkám nepodal. Jakkoliv se tedy navrhovatel zastává svého konkurenta, jemu samému újma nehrozí a v takovém případě nelze řádně podávat námitky. Předkládána konstrukce navrhovatele, tedy že existuje hypotetická možnost uplatnění stejného postupu v budoucnu, nemá žádný dopad do aktivní legitimace navrhovatele.

K nezákonnému použití DNS

36. K údajnému nezákonnému použití DNS, zadavatel uvádí, že čl. 2 „Úvodní ustanovení“ odst. 2.3 výzvy 4-2026 nepředstavuje požadavek na pokrytí a není ho možné ani tímto způsobem vykládat. Zadavatel uvádí, že na žádném místě zadávacích podmínek nestanovil, že vybraný dodavatel musí disponovat pokrytím v určitých lokalitách, tedy v místech, kde není dostačující pokrytí stávajícího dodavatele. Zadavatel pouze informoval, za jakým účelem veřejnou zakázku zadává.

37. Nadto zadavatel uvádí, že technické podmínky zůstávají obdobné jako v případě minulých veřejných zakázek (ve kterých navrhovatel se svými námitkami neuspěl) a nic na tom nemění ani skutečnost, že vybraný dodavatel bude dané služby poskytovat jako druhý v pořadí. Stejně tak na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že se jeden z dodavatelů nemůže veřejné zakázky fakticky účastnit.

K nejasnosti zadávacích podmínek co do podrobností nezbytných pro účast dodavatele

38. V rámci uvedené námitky navrhovatel rozporuje absenci požadavků na pokrytí konkrétních lokalit v zadávacích podmínkách. Zadavatel však již v rozhodnutí o námitkách vysvětlil, z jakého důvodu nemůže lokality a GPS souřadnice uveřejnit. Zadavatel poukazuje na absurdnost požadavku navrhovatele, kdy se navrhovatel domáhá sdělení konkrétních lokalit, přičemž však zadavatel pokrytí žádných konkrétních lokalit nepožaduje. Právě z důvodu povahy činnosti a cílů pověřujícího zadavatele není možné předikovat místa, ve kterých bude pověřující zadavatel svou činnost po dobu trvání smlouvy vykonávat.

39. Zadavatel dále uvádí, že ohledně tzv. bílých míst (tj. míst, kde nemá pokrytí žádný operátor) se v zadávacích podmínkách nic neuvádí, a proto navrhovatel v tomto směru vyloženě fabuluje. Pakliže v některé lokalitě není pokrytí vůbec zajištěno, pak zadavatel toto akceptuje. Stejně tak, pokud navrhovatel uvádí, že musel do své nabídky promítnout vysoké riziko, pak zadavatel uvedené bere na vědomí. Taková skutečnost však není porušením zákona.

K nejasnosti zadávací podmínky užití mobilních služeb k náhradě fixní konektivity

40. Přestože navrhovatel v návrhu uvádí, že zadavatel nadepsanou námitku nedostatečně vypořádal, neuvádí k tomu žádný argument, proč je vysvětlení zadavatele, který se odkázal na svou předchozí argumentaci, nedostatečné. Zadavatel na námitku navrhovatele odpověděl stejným způsobem, jakým ji navrhovatel konstruoval, když se sám odkázal na předchozí námitky. Zadavatel ji pouze obdobným způsobem vypořádal.

41. K tomu zadavatel upozorňuje na související žádost o vysvětlení, ve které se navrhovatel dotazoval, zda má pověřující zadavatel v úmyslu využívat mobilní datové služby (také) za účelem nahrazení fixní konektivity, nebo konektivity realizované prostřednictvím MW spoje, kterou by jinak bylo možné realizovat prostřednictvím fixní infrastruktury. Na uvedené zadavatel odpověděl, že takovým způsobem dodávané služby nehodlá využívat. Zadavatel tedy požadovanou informaci navrhovateli poskytl.

K námitce absence minimálního odběru služeb

42. K uvedené námitce zadavatel uvádí, že tato již byla několikrát předmětem přezkumu, přičemž se k tomu zadavatel vyjádřil již v rozhodnutí o námitkách. Pro posouzení zákonnosti uvedené

zadávací podmínky není relevantní ani citace z žádostí o vysvětlení jiného dodavatele, kterému navíc absence závazku k minimálnímu odběru služeb nebrání v podání nabídky.

Závěrem

43. Zadavatel závěrem navrhuje, aby Úřad návrh v části vztahující se k zadávací podmínce uvedené v odst. 2.4 výzvy 4-2026 zamítl podle ustanovení § 265 písm. b) zákona, neboť nebyl podán oprávněnou osobou, a ve zbývajících částech, aby návrh navrhovatele zamítl podle § 265 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Další průběh správního řízení

44. Dne 2. 7. 2026 Úřad vydal rozhodnutí, kterým zamítl žádost navrhovatele ze dne 19. 6. 2026 o nařízení předběžného opatření, kterým by měl být pověřujícímu zadavateli uložen zákaz uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky, a to s odůvodněním, že v době podání žádosti běží šedesátidenní zákonná blokační lhůta, ve které pověřující zadavatel nesmí uzavřít smlouvu na plnění veřejné zakázky.

45. Usnesením ze dne 3. 7. 2026 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu – podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v souvislosti se zadáváním šetřené veřejné zakázky v průběhu správního řízení, a zaslání příslušné dokumentace pořízené v souvislosti s provedenými úkony.

46. Usnesením ze dne 15. 7. 2026 určil Úřad účastníkům řízení lhůtu pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

47. Dne 17. 7. 2026 obdržel Úřad přípis zadavatele z téhož dne, ve kterém se zajímal o názor Úřadu na případnou možnost využití institutu uzavření smíru podle § 141 odst. 8 správního řádu. Na tento přípis následně navazuje též podání zadavatele ze dne 27. 7. 2026.

Vyjádření centrálního zadavatele k podkladům rozhodnutí ze dne 22. 7. 2026

48. Dne 22. 7. 2026 obdržel Úřad vyjádření centrálního zadavatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne, ve kterém se centrální zadavatel odkazuje na své předchozí vyjádření a na rozhodnutí o námitkách. Zadavatel setrvává na názoru, že navrhovateli nevznikla žádná újma ve smyslu § 241 odst. 1 zákona, pročež není v části, týkající se odst. 2.4 výzvy k podání nabídek, oprávněnou osobou k podání návrhu. Zadavatel dále uvádí, že se Úřad obdobnými námitkami navrhovatele v minulosti zabýval, a proto by měl setrvat na dosavadní rozhodovací praxi a návrh navrhovatele ve zbylé části zamítnout podle § 265 písm. a) zákona.

Vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí ze dne 22. 7. 2026

49. Dne 22. 7. 2026 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne, ve kterém navrhovatel uvádí, že nepodal nabídku dne 18. 5. 2026, ale až dne 26. 5. 2026, tedy až poté, co zadavatel zveřejnil vysvětlení zadávací dokumentace č. 2 a 3. Až po jejich zveřejnění navrhovatel vyhodnotil, že neposkytují nové informace, které by měly dopad na již dříve připravenou kalkulaci nabídkové ceny nebo na obsah nabídky. Ani následná vysvětlení nepřinesla nové věcné informace týkající se zadávacích podmínek, když zadavatel pouze prodlužoval lhůtu pro podání nabídek z důvodů na straně zadavatele. Samotný dřívější podpis nabídky nevypovídá ničeho o tom, že by navrhovatel ignoroval postup zadavatele nebo že by jeho námitky nebyly důvodné. Naopak to svědčí pouze o tom, že nabídka byla připravena dříve,

než byla skutečně podána, jelikož navrhovatel pracuje na nabídce s předstihem několika dnů, i v případě, kdy vedle toho připravuje žádosti o vysvětlení nebo prostředky obrany.

50. Navrhovatel rovněž reaguje na přípis zadavatele ze dne 17. 7. 2026 a vyjadřuje se k případné možnosti využití institutu podle §141 odst. 8 správního řádu.

51. Dále se navrhovatel odkazuje na své předchozí vyjádření v dané věci.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

52. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména obdržené dokumentace a stanovisek předložených účastníky rozhodl

- podle § 265 písm. a) zákona o zamítnutí návrhu navrhovatele [s výjimkou té jeho části, ve vztahu ke které byl návrh navrhovatele zamítnut podle § 265 písm. b) zákona], neboť nebyly zjištěny důvody, pro uložení nápravného opatření, a
- podle § 265 písm. b) zákona o zamítnutí té části návrhu navrhovatele, ve které cit. navrhovatel brojí proti údajnému nezákonnému postupu zadavatele, kterým vyřazuje nabídku jiného dodavatele zařazeného do DNS, neboť v této části nebyl návrh podán oprávněnou osobou.

53. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

54. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

55. Podle § 6 odst. 2 zákona ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.

56. Podle § 36 odst. 1 zákona zadávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.

57. Podle § 36 odst. 3 zákona zadávací podmínky zadavatel stanoví a poskytne dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.

58. Podle § 130 zákona zadavatel je v průběhu zvláštního postupu povinen dodržet stanovené zadávací podmínky. Pokud pravidla pro zvláštní postupy nejsou stanovena tímto zákonem, přímo použitelným předpisem Evropské unie nebo zadávacími podmínkami, určí je zadavatel v souladu se zásadami podle § 6. Při postupu podle této části se § 39 odst. 2 písm. e), § 39 odst. 5, § 42 až 45, § 46 odst. 1 a § 48a odst. 1 použijí obdobně.

59. Podle § 141 odst. 1 zákona před zadáním veřejné zakázky v dynamickém nákupním systému zadavatel odešle všem dodavatelům zařazeným do dynamického nákupního systému výzvu k podání nabídky. Byl-li dynamický nákupní systém rozdělen do kategorií, vyzve zadavatel dodavatele, kteří jsou zařazeni v kategorii odpovídající zahajované veřejné zakázce. Výzva k podání nabídek musí obsahovat náležitosti uvedené v příloze č. 6 k tomuto zákonu. Pro hodnocení nabídek stanoví zadavatel jedno či více kritérií hodnocení obsažených ve výčtu podle

§ 139 odst. 4 písm. d). Výzvu k podání nabídek nelze zaslat před zavedením dynamického nákupního systému.

60. Podle § 241 odst. 1 zákona může námitky podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky, nebo se zvláštními postupy podle části šesté hrozí nebo vznikla újma (dále jen „stěžovatel“). Námitky nelze podat proti postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu, koncese malého rozsahu podle § 178 nebo sektorové veřejné zakázky podle § 158 odst. 1; to neplatí v případech, kdy zadavatel nebo jiná osoba zahájí zadávací řízení podle § 4 odst. 4 nebo 5.

61. Podle § 250 odst. 1 písm. a) zákona lze návrh podat proti všem úkonům i opomenutím zadavatele, které nejsou v souladu s tímto zákonem a v jejichž důsledku vznikla nebo hrozí újma na právech navrhovatele, a to zejména proti zadávacím podmínkám.

62. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

63. Podle § 265 písm. b) zákona Úřad návrh zamítne, pokud návrh nebyl podán oprávněnou osobou.

Zjištěné skutečnosti

64. Z čl. 2 „Úvodní ustanovení“ odst. 2.3 výzvy k podání nabídky vyplývá, že: „*[ú]čelem této veřejné zakázky je uzavření smlouvy na poskytování mobilních telekomunikačních služeb, která bude pro [p]ověřujícího zadavatele subsidiární ke smlouvě uzavřené na základě centrální veřejné zakázky ‚Poskytování mobilních telekomunikačních služeb 2022+ II‘. Pověřující zadavatel má v úmyslu služby z aktuálně soutěžené smlouvy využít pouze v lokalitách, kde není zajištěno dostačující pokrytí stávajícím dodavatelem. Smlouva bude uzavřena pouze v nezbytně nutném časovém rozsahu a nebude zneužívána k obcházení čerpání z původní centrální veřejné zakázky. Viz časový a finanční limit smlouvy.*“

65. Z čl. 2 „Úvodní ustanovení“ odst. 2.4 výzvy k podání nabídky vyplývá, že: „*[p]ověřující zadavatel proto v tomto zadávacím postupu neuzavře smlouvu s dodavatelem, který vystupuje v roli stávajícího poskytovatele mobilních telekomunikačních služeb podle smlouvy uzavřené [p]ověřujícím zadavatelem uveřejněné v registru smluv pod ID smlouvy 24777735. Pokud stávající poskytovatel nabídku podá, Centrální zadavatel ji vyřadí mimo hodnocení.*“

66. Z čl. 3 „Předmět veřejné zakázky“ odst. 3.1 výzvy k podání nabídky vyplývá, že: „*[p]ředmětem [v]eřejné zakázky je poskytování hlasových a datových telekomunikačních služeb v rozsahu specifikovaném zadávacími podmínkami pro [p]ověřujícího zadavatele.*“

67. Z čl. 3 „Předmět veřejné zakázky“ odst. 3.2 výzvy k podání nabídky vyplývá, že: „*[s]oučástí plnění je zajištění všech činností souvisejících s poskytováním požadovaných služeb v souladu s § 61 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Poskytováním telekomunikačních služeb prostřednictvím GSM sítě mobilního operátora se rozumí zejména poskytování mobilních telekomunikačních hlasových a datových služeb v následujícím rozsahu:*

- *zajištění mobilních hlasových služeb,*
- *zajištění mobilních datových služeb, které budou přidruženy k hlasovým službám (internet v mobilu),*

- *zajištění mobilních datových služeb, které nebudou přidruženy k hlasovým službám (mobilní internet),*
- *maximální dostupnost a spolehlivost služby (garance dostupnosti služby),*
- *zajištění potřebného rozsahu telefonních čísel,*
- *zajištění přenositelnosti stávajících čísel,*
- *zabezpečení zákaznického servisu a podpory.*"

68. Z čl. 3 „Předmět veřejné zakázky" odst. 3.3 výzvy k podání nabídky vyplývá, že: „*[p]ředmět plnění [v]eřejné zakázky včetně technických podmínek je blíže specifikován v návrhu smlouvy (a jejích přílohách), který včetně příloh tvoří [p]řílohu č. 1 [v]ýzvy (...). Veškeré technické podmínky poskytování telekomunikačních služeb uvedené ve [v]ýzvě a jejích přílohách představují minimální úroveň poskytovaných služeb, která musí být účastníkem zajištěna po celou dobu trvání konkrétních účastnických smluv.*"

69. Z čl. 6 „Specifikace pokrytí" přílohy č. 1.1 Výzvy 4-2026 Specifikace služeb (dále jen „příloha č. 1.1") vyplývá, že: „*[p]oskytovatel se zavazuje pro poskytování [s]lužeb zajistit:*

    - *pokrytí základním signálem GSM na území České republiky minimálně na úrovni 98 % území České republiky (platí pro hlasové i datové služby), kde za pokryté se má území s hodnotami signálu od -94dBm; služby musí být v rámci daného pokrytí zajištěny minimálně na úrovni technologií GPRS a EDGE;*
    - *pokrytí signálem 4G/LTE minimálně 95 % populace České republiky;*

    (...) Účastníci nepožadují pokrytí žádné konkrétní lokality."

70. Z vysvětlení výzvy k podání nabídky č. 1, č. j. MF-19423/2026/66-4 ze dne 6. 5. 2026 (dále jen „vysvětlení č. 1"), konkrétně z dotazu č. 6 vyplývá, že: „*[u]chazeč proto žádá [z]adavatele o sdělení, zda [ú]častník hodlá využívat mobilní datové služby i za účelem nahrazení jakékoliv fixní konektivity (symetrické/asymetrické), nebo konektivity realizované prostřednictvím MW spoje, případně zřízení konektivity zcela nové, kterou by bylo možné realizovat i prostřednictvím fixní infrastruktury (...).*" Z odpovědi na dotaz č. 6 poté vyplývá, že: „*[c]entrální zadavatel sděluje, že pověřující zadavatel nemá v úmyslu využívat dotyčnou službu jako náhradu za fixní konektivitu nebo za konektivitu realizovanou prostřednictvím MW spoje (...)*"

71. Z vysvětlení výzvy k podání nabídky č. 2, č. j. MF-19423/2026/66-6 ze dne 18.5.2026 (dále jen „vysvětlení č. 2"), konkrétně z dotazu č. 1 v části I. vyplývá, že: „*[s]pecifikace služeb tvořící [p]řílohu č. 1.1 [v]ýzvy obsahuje vymezení technických požadavků na pokrytí signálem tak, že k požadavku na zajištění standardního pokrytí signálem přidává poznámku ‚včetně pohraničí'. Z předložené [v]ýzvy vyplývá, že zadavatel požaduje splnění obecných parametrů dostupnosti a kvality služeb, přičemž jediným nadstandardním prvkem je právě doplnění požadavku na ‚pohraničí', aniž by byl tento pojem dále jakkoli geograficky vymezen. Takto formulovaný požadavek je neurčitý, neboť z něj není zřejmé, zda má být pokrytí posuzováno podle administrativních hranic obcí, katastrálních území nebo podle konkrétní vzdálenosti od státní hranice, či podle jiného kritéria. Není rovněž zřejmé, zda se má jednat o pokrytí venkovní či vnitřní. Taková neurčitost podle názoru dodavatele neodpovídá § 36 odst. 3 ZZVZ.*" Z odpovědi na dotaz č. 1 v části I. vysvětlení č. 2 vyplývá, že: „*(...) [c]entrální zadavatel dále uvádí, že*

nepožaduje pokrytí konkrétních lokalit. Specifikace pokrytí je uvedena v čl. 6 [p]řílohy č. 1.1 [v]ýzvy a splnění těchto požadavků lze ověřit dle údajů Českého telekomunikačního úřadu, uveřejněných na portálu https://vportal.ctu.gov.cz/mobile/."

72. Z dotazu č. 2 v části II. vysvětlení č. 2 vyplývá, že: „*(...) znovu žádáme centrálního zadavatele o zveřejnění adresních míst a GPS souřadnic lokalit, kde bude vyžadovat zajištění minimální úrovně signálu (k této definici viz žádost o vysvětlení ZD č. 1). Bez zveřejnění konkrétních lokalit nelze řádně kalkulovat nabídkovou cenu (zohlednit náklady na zajištění pokrytí) a zároveň platí, že bez jejich zveřejnění tato [v]ýzva postrádá svým způsobem smysl, když se situace s nedostatečným pokrytím v důsledku nemožnosti proměření stěžejních lokalit dodavateli může opakovat. (...)*" Z odpovědi na dotaz č. 2 v části II. vysvětlení č. 2 vyplývá, že: „*[c]entrální zadavatel trvá na svém předchozím vyjádřením ve VZD č. 1 a seznam konkrétních lokalit poskytovat nebude, neboť to není ani požadavkem pro splnění podmínek dle čl. 6 [p]řílohy č. 1.1 [v]ýzvy. Pokud něco není v zadávacích podmínkách požadováno, pak nedává smysl se tím v rámci vysvětlení výzvy zabývat. Navíc pokud centrální zadavatel takový seznam lokalit ani nemá k dispozici. Při přípravě [v]eřejné zakázky centrální zadavatel vycházel ze skutečnosti, že obdobná veřejná zakázka již byla pověřujícím zadavatelem v minulosti bezproblémově zadána. Při poměřování rozsahu poskytovaných informací lze očekávat srovnání podkladů obou těchto veřejných zakázek. Požadavek na provádění prohlídek míst plnění není v daném případě s veškerým respektem k tazateli realizovatelný.*"

Posouzení Úřadem

K výroku I. tohoto rozhodnutí

K námitce nezákonného postupu zadavatele při vyřazení nabídky jiného dodavatele zařazeného do DNS

73. Navrhovatel první námitkou brojí proti zadávacím podmínkám, konkrétně proti ustanovení čl. 2 „Úvodní ustanovení" odst. 2.4 výzvy k podání nabídky, ve kterém zadavatel avizoval, že pověřující zadavatel v dotčeném zadávacím postupu neuzavře smlouvu s dodavatelem, který vystupuje v roli stávajícího dodavatele mobilních telekomunikačních služeb. V případě, že tento stávající poskytovatel nabídku podá, centrální zadavatel ji vyřadí mimo hodnocení.

74. K tomu navrhovatel uvádí, že centrální zadavatel je povinen postupovat pouze způsobem, který zákon předvídá a umožňuje, přičemž zákon nekonstruuje žádnou možnost, jak předem (paušálně) vyloučit nabídku konkrétního dodavatele zařazeného do DNS z hodnocení nabídek, aniž by byly naplněny zákonné důvody pro vyloučení. Navrhovatel dále uvádí, že centrálnímu zadavateli nic nebrání v tom, aby v budoucnu postupoval obdobně vůči navrhovateli, a to i u těch zadavatelů, kteří jsou stávajícími zákazníky navrhovatele. S takovým budoucím postupem centrálního zadavatele rovněž navrhovatel spojuje újmu na jeho právech, jakožto účastníka DNS.

75. V kontextu výše uvedeného se Úřad nejprve zabýval otázkou, zda jsou naplněny základní předpoklady pro věcné projednání této části návrhu navrhovatele, a to konkrétně zejména z hlediska újmy na právech navrhovatele, jak uvádí ustanovení § 250 odst. 1 zákona. Z něj vyplývá, že návrh lze podat proti všem úkonům i opomenutím zadavatele, které nejsou v souladu s tímto zákonem a v jejichž důsledku vznikla nebo hrozí újma na právech navrhovatele (...).

76. Na úvod je nutné uvést, že zákon ve výše uvedeném ustanovení konstruuje koncept újmy nejen jako faktický zásah, ale i jako jen potenciální hrozbu. Přesto je však nezbytné, aby tato újma v daném případě navrhovateli objektivně hrozila anebo přímo vznikla, jelikož aktivní legitimace k podání návrhu Úřadu podle ustanovení § 250 odst. 1 zákona se odvíjí od aktivní legitimace k podání námitek podle § 241 odst. 1 zákona, podle kterého platí, že „*[n]ámitky může podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky, nebo se zvláštními postupy podle části šesté hrozí nebo vznikla újma (dále jen ‚stěžovatel').*" Ze zákonného vymezení tedy vyplývá, že právo dodavatele podat námitky, a následně návrh k Úřadu, je vázán na splnění několika zákonných předpokladů, přičemž jedním z nich je skutečnost, že v důsledku namítaného porušení zákona vznikla nebo hrozí újma dodavateli (stěžovateli).

77. V právě řešeném případě (tj. v rámci napadené výzvy 4-2026) však navrhovatel napadá zadávací podmínku, která svou podstatou směřuje výlučně vůči stávajícímu dodavateli a podle které zadavatel vyřadí takovou nabídku, pakliže ji stávající dodavatel podá. Naopak lze tedy uvést, že pakliže zadávací podmínka směřuje jen a pouze vůči stávajícímu dodavateli, pak vůči navrhovateli nemá jakékoliv negativní účinky.

78. Úřad tak dochází k závěru, že v kontextu právě řešené veřejné zakázky nespatřuje ani potenciální možnost, kterak by uvedená zadávací podmínka mohla směřovat vůči navrhovateli, a tedy mu způsobit újmu na jeho právech, když se ho uvedená zadávací podmínka vůbec nedotýká.

79. Předkládané vysvětlení navrhovatele, tedy že újma může v budoucnu směřovat proti jemu samotnému, přičemž proti takovému postupu musí brojit ihned, neboť by v budoucnu nemohl mít, s ohledem na způsob zadávání veřejné zakázky, dostatečný čas, aby bránil svá práva, je nutné vyhodnotit jako pouhou fabulaci ze strany navrhovatele. Dovozovat potenciální újmu na svých právech, která je však závislá pouze na „možnosti" takového postupu zadavatele v budoucnu, není nic jiného než spekulací navrhovatele, která je závislá na pouhé nejisté možnosti, nikoliv však na jisté či snad ani pravděpodobné variantě. Uvedená argumentace je proto na úrovni akademické disputace bez jakéhokoliv dopadu do práv navrhovatele.

80. Ani námitku navrhovatele, podle které musí brojit proti postupu centrálního zadavatele nyní, jelikož by v budoucnu nemusel mít dostatečný časový prostor pro uplatnění zákonných prostředků obrany nelze hodnotit jako opodstatněnou. K ochraně svých práv může navrhovatel uplatňovat veškeré právní prostředky, které mu zákon do rukou svěřuje, tedy zejména podávat žádosti o vysvětlení, námitky a případně i návrh k Úřadu. Stejně tak je zadavatel „omezen" zákonem v tom smyslu, jak může/musí při uplatnění těchto prostředků postupovat. Nicméně samotná skutečnost, že v případě zavedeného dynamického nákupního systému se s ohledem na § 141 odst. 5 zákona v plném rozsahu neuplatní zákonná blokační lhůta ve smyslu § 246 odst. 1 zákona, neznamená, že by zadavatel postupoval nezákonně. Obdobně pak lze nahlížet na navrhovatelem uváděnou krátkou lhůtu pro podání nabídek, která dle ustanovení § 141 odst. 3 zákona nesmí být kratší než 10 dnů. Skutečnost, že zadavatel zvolí minimální zákonnou lhůtu, samo o sobě neznamená, že by byl takový postup zadavatele nezákonný, což zároveň neznamená, že by zadavatel „musel" takto krátkou lhůtu stanovit, a není vyloučeno, že lhůta pro podávání nabídek bude buď delší, anebo s ohledem na průběh veřejné zakázky bude také prodlužována. V kontextu výše uvedeného lze skutečně uvažovat o tom, že navrhovatel v tomto ohledu „tahá za kratší konec provazu" a je tedy na něm, aby se s vědomím těchto skutečností dostatečně zařídil, aby např. podal případné námitky dostatečně včas tak, aby byly vyřízeny

ještě před uplynutím lhůty pro podání nabídek. Dále lze také uvést, že i v případě, kdy zadavatel stihl uzavřít smlouvu předtím, než by se uplatnila pravidla zákonné blokace, není obrana navrhovatele zcela vyloučena, jelikož ten má stále, v případě, že je přesvědčen o nezákonném postupu zadavatele, možnost napadnout postup zadavatele návrhem na zákaz plnění smlouvy u Úřadu dle ustanovení § 254 zákona. Argumentace navrhovatele spočívající v tom, že musí proti zadávacím podmínkám brojit preventivně, jelikož je možné, že by napříště neměl dostatečný časový prostor, však není na místě, jelikož, jak je již uvedeno výše, nelze v takovém postupu, zejména v kombinaci s tím, že případné vyloučení dodavatele vůbec nesměřuje proti navrhovateli, jelikož ten není dosavadním dodavatelem pověřujícího zadavatele, považovat za důvodný argument, který by mohl alespoň potenciálně zapříčinit vznik újmy, natož, aby taková újma skutečně vznikla.

81. Zároveň je nutno uvést, že i v případě, že by snad v budoucnu takový případ nastal, nelze automaticky s jistotou a úspěchem tvrdit, že je takový postup zadavatele *a priori* nezákonný. Vždy bude záležet na konkrétních skutkových okolnostech případu.

82. Úřad proto konstatuje, že v šetřeném případě ve vztahu k té části návrhu, ve které navrhovatel brojí proti údajnému nezákonnému postupu zadavatele, kterým vyřazuje nabídku jiného dodavatele zařazeného do DNS, není navrhovatel aktivně legitimován, jelikož mu objektivně nevznikla anebo nehrozí újma na jeho právech. S ohledem na vše výše uvedené tedy Úřad rozhodl o zamítnutí příslušné části návrhu navrhovatele, jelikož ten nebyl podán oprávněnou osobou, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

K námitce nezákonného použití DNS

83. Navrhovatel dále v návrhu uvádí, že zadavatel v rámci výzvy 4-2026 nepoptává běžné, obecně dostupné služby, ale naopak individualizované plnění, což je v rozporu s ustanovením § 138 odst. 1 zákona. Tvrzená individualizace plnění spočívá v tom, že úmyslem zadavatele je, jak vyplývá z čl. 2 „Úvodní ustanovení“ odst. 2.3. výzvy k podání nabídky, pokrýt lokality, ve kterých není zajištěno dostačující pokrytí stávajícím dodavatelem. Specifičnost plnění podle navrhovatele spočívá právě ve skutečnosti, že ačkoliv zadavatel poptává standardní telekomunikační služby, ty zamýšlí využívat tam, kde stávající dodavatel nemá dostatečné pokrytí. Navrhovatel dále dovozuje, že o běžnou službu se nejedná rovněž z důvodu, že ji nemůže plnit jeden ze tří možných operátorů na trhu.

84. K uvedené námitce zadavatel uvádí, že navrhovatelem uvedené ustanovení čl. 2 „Úvodní ustanovení“ odst. 2.3. výzvy k podání nabídky nepředstavuje požadavek na pokrytí a není ho možné ani takto vykládat. Zadavatel trvá na tom, že nikde v zadávacích podmínkách nestanovil požadavky na pokrytí konkrétních míst, pouze dodavatele informoval, za jakým účelem je výzva 4-2026 zadávána. Zadavatel dále uvádí, že skutečnost, že jeden z dodavatelů se nemůže účastnit, nezakládá nezákonnost zadávání veřejné zakázky v DNS.

85. K uvedené námitce Úřad uvádí, že navrhovatel staví svou argumentaci ohledně neběžnosti služeb (a ve svém důsledku nezákonnosti výzvy 4-2026, kterou zadavatel zadává v rámci DNS) na údajném požadavku zadavatele, který má spočívat v pokrytí konkrétních lokalit poptávanými službami v rámci výzvy 4-2026.

86. V prvé řadě Úřad odkazuje na svůj již dříve vyjádřený názor (který byl potvrzen i předsedou Úřadu), že mobilní telekomunikační služby jsou službami obecně dostupnými, resp. takovými, které zadavatelé běžně potřebují ke své činnosti, a tedy jako takové naplňují požadavky ustanovení § 138 odst. 1 zákona.[1] Navrhovatel však svou argumentaci tentokrát rozšiřuje, resp. uvádí, že takové obecně dostupné plnění již běžným není, pakliže zadavatel poptává dodávku těchto služeb v konkrétních lokalitách, čímž se z obecně dostupného plnění stává plnění běžně nedostupné. Uvedené má dokazovat právě konkrétní ustanovení výzvy k podání nabídky, konkrétně čl. 2 „Úvodní ustanovení" odst. 2.3. výzvy k podání nabídky, v důsledku kterého je, podle názoru navrhovatele, právě pokrytí určitých lokalit primární potřebou zadavatele.

87. Podle názoru Úřadu však navrhovatel uvedené ustanovení zadávacích podmínek vytrhává z kontextu a staví na něm svou argumentaci osamoceně, aniž by vzal do úvahy ostatní zadávací podmínky, resp. jejich vymezení v dalších (souvisejících) dokumentech týkající se výzvy 4-2026.

88. Zadávací podmínky je totiž nezbytné vykládat ve vzájemných souvislostech. Jestliže navrhovatel odkazuje na to, že cit. ustanovení výzvy zakládá požadavky zadavatele na pokrytí, uvedená argumentace neobstojí v kontextu celé výzvy k podání nabídky a jejích příloh. Úřad konkrétně odkazuje na čl. 3 „Předmět veřejné zakázky" odst. 3.3 výzvy k podání nabídky, ve které je specifikováno, že předmět plnění vč. technických podmínek je blíže specifikován v návrhu smlouvy a jeho přílohách. Přičemž je to právě příloha č. 1.1 (navíc příhodně nadepsána jako „specifikace služeb"), ze které se potenciální dodavatelé dozvídají o specifikacích poptávané služby. Úřad poukazuje na čl. 6 „specifikace pokrytí", ve kterém je uvedeno, že zadavatel požaduje pokrýt určité procento území a populace České republiky, přičemž navíc je výslovně uvedeno, že: *„[ú]častníci nepožadují pokrytí žádné konkrétní lokality."*

89. Z uvedeného lze tedy jednoznačně dovodit, že argument navrhovatele, že je dána „neběžnost" poptávaných služeb právě tím, že zadavatel vyžaduje pokrytí určité lokality, je minimálně zavádějící, když nebere v potaz kompletní znění zadávacích podmínek.

90. S ohledem na již dříve vyslovený názor, že mobilní telekomunikační služby nelze bez dalšího považovat za služby neběžné, či individualizované, navíc v kombinaci s obecným požadavkem zadavatele na většinové pokrytí území a populace, tak navrhovatel nepředkládá žádnou konkrétní, natož přesvědčivou argumentaci, proč by nyní soutěžené mobilní telekomunikační služby měly být považovány za neběžné či individualizované.

91. Na výše uvedeném nemůže nic změnit skutečnost, že snad primárním záměrem zadavatele je pokrýt takové území, které dosavadní poskytovatel služeb má pokryté nedostatečně. V případě, že z činnosti pověřujícího zadavatele vyplynula potřeba mít v záloze „druhotné" mobilní telekomunikační služby, které bude využívat v případě, že primární služby nebudou dostupné, přísluší takové rozhodnutí o pořízení takovýchto záložních služeb pouze tomuto zadavateli.

92. K tomu Úřad také odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 10 As 27/2025-40 ze dne 16. 6. 2026 (který v zásadě navazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 22 As 15/2025-65 ze dne 12. 5. 2026), ve kterém Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS") ve

[1] K tomu viz pravomocné rozhodnutí předsedy Úřadu vydané pod sp. zn. ÚOHS-R0016/2026/VZ, č. j. ÚOHS-12066/2026/161 ze dne 1. 4. 2026, zejm. bod 34. a násl. jeho odůvodnění, ve kterém se mj. uvádí, že: *„[o]hledně přípustnosti zadávání veřejné zakázky, jejímž předmětem je zadavatelem poptávané plnění prostřednictvím DNS, je třeba v prvé řadě uvést, že souhlasím se závěrem Úřadu, že poptávané plnění naplňuje znaky podle ustanovení § 138 odst. 1 zákona a jako takové je lze v souladu se zákonem poptávat prostřednictvím DNS. Zrušení výroku II napadeného rozhodnutí na tento názor nemá vliv."*

vztahu k individualizaci plnění poptávaného v rámci DNS uvádí, že: „*[z]adávací směrnice výslovně připouští, že vedle již hotových výrobků lze skrze DNS poptávat také stavební práce či služby, které – jak správně uvedl krajský soud – ‚jsou do určité míry pravidelně individualizovány ve vztahu ke konkrétní potřebě (a představě) zadavatele' (…). Stavební práce či služby si zadavatelé z principu nemohou vzít již připravené a hotové, neboť tyto typy plnění obvykle mohou začít vznikat až poté, co se zadavatelé a dodavatelé dohodnou, jak konkrétně má dané plnění vypadat či probíhat. NSS souhlasí s úřadem, že prostřednictvím DNS by se nemělo poptávat plnění, které je potřeba specificky pro zadavatele ‚upravit na míru' (anglicky: customize), to ale neznamená, že by DNS byl určen jen k poptávání služeb, které nevyžadují naprosto žádnou přípravu a spolupráci zadavatele a dodavatele. NSS uzavírá že* ***z hlediska individualizace a příprav mají být za běžně dostupné plnění považovány ‚takové dodávky, služby a stavební práce, u nichž individualizace ve vztahu k potřebám zadavatele (a představám zadavatele o konkrétním způsobu jejich uspokojení ze strany dodavatele) nebude představovat nosný prvek jejich celkového charakteru a obsahové náplně'*** *(…).*" NSS dále uvádí, že „*(…) DNS funguje na dvoufázovém principu.* ***Zákon proto počítá s tím, že při využití DNS bude dodavatel schopen konkrétněji alokovat své kapacity až podle požadavků daného konkrétního minitendru****. Při zavádění DNS je totiž poptávané plnění vymezeno zpravidla spíše rámcově.* ***Teprve až v rámci daného minitendru je poptávaný předmět plnění zkonkretizován, neboť až v této fázi mají zadavatelé již jasnou představu o svých aktuálních potřebách*** *(např. časových či územních). To, že* ***daný dodavatel dokáže konkrétněji alokovat své kapacity až v reakci na požadavky daného minitendru, tedy je přípustným ‚dodavatelským diskomfortem'*** *(…).*"[2]

93. Jinými slovy řečeno i NSS aproboval možnost, že v rámci veřejné zakázky zadávané v rámci DNS (slovy NSS minitendru) budou poptávané služby individualizovány pro konkrétního zadavatele ve vztahu k jeho konkrétním potřebám, přičemž však limitem je skutečnost, že tato individualizace nesmí být nosným prvkem celkového charakteru a obsahu daného plnění. Zjednodušeně řečeno plnění nesmí být individualizováno zásadním způsobem.

94. V duchu výše uvedeného tedy skutečnost, že zadavatel poptává pro pověřujícího zadavatele mobilní telekomunikační služby, které zejména spočívají v hlasových a datových tarifech, přičemž se pověřujícímu zadavateli služba přizpůsobuje zejména co do množství poskytnutých tarifů, v kombinaci s tím, že zadavatel nepoptával pokrytí žádné konkrétní lokality, jak vyplývá ze zadávacích podmínek v jejich posledním znění (k tomu viz níže příslušná část odůvodnění), nelze podle názoru Úřadu uvažovat o tom, že by se jednalo o takové plnění, které by nebylo možné poptávat v rámci DNS, ani o takové plnění, které by snad mělo být nepřípustně individualizované (jak tvrdí navrhovatel), jelikož podle názoru Úřadu o nepřípustné individualizaci nic (a zejména znění zadávacích podmínek) nesvědčí. Skutečný záměr zadavatele, za jakým účelem služby poptává, je sice významným vodítkem, nicméně z rozhodnutí zadavatele se tento záměr do samotných zadávacích podmínek neprojevil „do puntíku" v tom smyslu, že by zadavatel požadoval v zadávacích podmínkách pokrytí konkrétních lokalit, jak uvádí navrhovatel, přestože poptávané služby mají sloužit jako záložní, pro případ, kdy primární služby nebudou dostupné. Přesto zadavatel přistoupil k vymezení pokrytí tak, že požaduje pokrytí na úrovni určitého procenta populace a území České republiky,

[2] Zvýraznění doplněno Úřadem – pozn. Úřadu.

aniž by (zároveň) požadoval pokrytí konkrétních lokalit. O tom ostatně svědčí jak výslovná zmínka v příloze č. 1.1, tak i odpovědi zadavatele uvedené ve vysvětlení č. 1 a 2.

95. Rovněž ani skutečnost, že se jeden z dodavatelů na trhu uvedené výzvy neúčastní, automaticky neznamená, že by zadavatel postupoval nezákonně. Ostatně by postrádalo smyslu, pokud by zadavatel, jakožto záložního operátora, vybral takového dodavatele, který mu již primární mobilní telekomunikační služby poskytuje. Takový operátor by funkci záložního splnit z povahy věci nemohl, a zadavatel by tak získal pouze „duplicitní" plnění, které však neplní zamýšlený účel. Skutečnost, že se třetí operátor uvedené veřejné zakázky neúčastní, lze stěží přisuzovat postupu zadavatele, když (navíc) z jeho strany nebyly podány žádné námitky, přestože je v DNS zařazen. Lze uvažovat i o jiných možnostech, proč se do veřejné zakázky nezapojil, např. proto, že pro něj nebyla veřejná zakázka lukrativní. Ne každá neúčast dodavatele totiž nutně pramení z nezákonného postupu zadavatele, jak naznačuje navrhovatel.

96. S ohledem na vše výše uvedené proto Úřad uvedenou námitku nehodnotí jako důvodnou, jelikož dospěl k závěru, že *gros* námitky navrhovatele, tedy že skutečným záměrem zadavatele je pokrýt konkrétní lokality poptávanými službami, v důsledku čehož jsou poptávané služby neběžnými, a které tedy nelze zadávat v rámci DNS, nezohledňuje zadávací podmínky jako celek, když zadavatel vymezuje požadavek na pokrytí jako obecný, resp. jako určité procento pokrytí území a populace. Takový požadavek nelze hodnotit optikou, že by se tímto z poptávaného plnění stávalo plnění individualizované, které nelze v DNS poptávat. Uvedenému závěru totiž obsah zadávacích podmínek výzvy 4-2026 nenasvědčuje.

K námitce nejasnosti zadávací dokumentace v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele

97. Navrhovatel ve vztahu k této námitce (opětovně) odkazuje na čl. 2 „Úvodní ustanovení" odst. 2.3. výzvy k podání nabídky, přičemž považuje uvedenou pasáž zadávacích podmínek za nedostatečně vymezenou, resp. nejasnou v podrobnostech pro podání nabídky, a tedy rozpornou s ustanovením § 36 odst. 3 zákona. Navrhovatel žádal zadavatele o zveřejnění adresních míst a GPS souřadnic lokalit, kde není zajištěno dostačující pokrytí signálem stávajícího dodavatele. Navrhovatel uvádí, že bez uvedených dat se může situace (tedy s nedostatečným pokrytím konkrétních lokalit) u nového vybraného dodavatele opakovat, jelikož navrhovatel nemá možnost konkrétní lokality proměřit. Navrhovatel je toho názoru, že takovýmto postupem mu je znemožněno zohlednit v nabídkové ceně veškerá rizika a učinit rozhodnutí, zda má podat nabídku. Jakkoliv zadavatel formálně deklaruje, že předmět plnění je stanoven obecně na území České republiky, z uvedené části výzvy k podání nabídky jednoznačně vyplývá požadavek zadavatele na pokrytí konkrétních lokalit, což zapříčiňuje rozpor mezi formálním a materiálním vymezením předmětu veřejné zakázky. Navrhovatel dále uvádí, že vizualizační portál Českého telekomunikačního úřadu (na který odkazuje zadavatel) není dostatečně přesný a vhodný podklad pro hodnocení pokrytí, neboť vychází z modelově vypočtených dat se selektivními měřeními. To dokládá, že i portál sám se prezentuje jako orientační nástroj. Následně navrhovatel uvádí, že absence údajů o konkrétních lokalitách značně limitovala jeho možnosti k podání nabídky, přičemž nabídku podal při zohlednění vysokého rizika.

98. K uvedené námitce zadavatel uvádí, že již v rozhodnutí o námitkách bylo vysvětleno, proč nemůže zadavatel požadované údaje poskytnout, přičemž se jedná o kombinaci několika faktorů. Především jde o to, že pověřující zadavatel využívá mobilní telekomunikační služby dynamicky v terénu, a nemůže tedy předvídat, kde takové služby bude potřebovat, a v případě, že se jedná o stacionární služby, ty podléhají důvěrnému režimu. Zadavatel požadavek

navrhovatele považuje za absurdní, a to zvlášť v situaci, kdy pokrytí žádných konkrétních lokalit nepožaduje. Rovněž zadavatel poukazuje na skutečnost, že navrhovatel v současné době působí jako sekundární dodavatel celní správy, tzn. poptávané služby aktuálně poskytuje, a tedy (ve svém důsledku) má lepší informace, než sám centrální zadavatel nebo jakýkoli jiný dodavatel. Pakliže navrhovatel uvedl, že musel svou nabídku nacenit s vysokou mírou rizika, pak zadavatel takové tvrzení bere na vědomí. Zadavatel však odmítá porušení zákona.

99. Jak již Úřad uvedl výše, je nezbytné zadávací podmínky vykládat ve vzájemných souvislostech a nevytrhávat jednotlivá ustanovení z kontextu. Z toho důvodu Úřad nesouhlasí s argumentací navrhovatele. Z přílohy č. 1.1, do které zadavatel vtělil své požadavky (resp. požadavky pověřujícího zadavatele) na právě soutěžené mobilní telekomunikační služby, jednoznačně vyplývá, že zadavatel požaduje, aby poskytované služby byly, zjednodušeně řečeno, dostupné na úrovni 98 % území České republiky a minimálně na úrovni 95 % populace České republiky. Zároveň zadavatel výslovně stanovil, že není požadováno pokrytí žádné konkrétní lokality. Nutno však zmínit, že uvedené není součástí uvedené přílohy č. 1.1 od počátku, resp. v původním znění přílohy č. 1.1 takové ustanovení absentovalo.

100. Nelze však přehlédnout, že uvedené bylo předmětem žádosti o vysvětlení výzvy k podání nabídky ze dne 3. 5. 2026, ve kterém se tazatel v dotazu č. 2 na konkrétní lokality, ve kterých zadavatel pokrytí požaduje, dotazoval. Konkrétně tazatel požadoval zveřejnění adresních míst a GPS souřadnic lokalit, kde bude vyžadovat zajištění minimální úrovně signálu. Ve vysvětlení č. 1 v reakci na výše uvedené zadavatel uvedl, že zadavatel takový seznam nemá a nemůže mít k dispozici. Zároveň uvedl, že pověřující zadavatel nepožaduje pokrytí žádné konkrétní lokality, neboť nemůže předjímat, kde bude probíhat operativní činnost celní správy a jejich pracovníků. Závěrem k uvedenému dotazu zadavatel uvedl, že pakliže tazatel požaduje identifikaci území, ve kterém nemá stávající dodavatel pokrytí, nechť k tomu využije internetový portál Českého telekomunikačního úřadu. Současně s uvedeným vysvětlením č. 1 zadavatel upravil a uveřejnil jak nové znění výzvy k podání nabídky, tak nové znění přílohy č. 1.1, které bylo (a dosud je) posledním platným zněním uvedeného dokumentu. Uvedené vysvětlení č. 1 bylo dodavatelům (tj. i navrhovateli) rozesláno prostřednictvím el. nástroje zadavatele dne 6. 5. 2026, a tedy od tohoto dne se mohl navrhovatel, stejně jako jakýkoliv jiný potenciální dodavatel, s vysvětlením č. 1, jakož i s aktualizovanými přílohami výzvy k podání nabídky seznámit, a přizpůsobit tomu svou strategii při podávání (a naceňování) nabídky.

101. Uvedené pak zadavatel (opětovně) osvětlil, kdy v odpovědi na dotaz č. 1 v části I. vysvětlení č. 2 znovu zopakoval, že nepožaduje pokrytí žádných konkrétních lokalit. Na výše zmíněný dotaz pak navazuje dotaz č. 2 v části II. vysvětlení č. 2, kde tazatel znovu požaduje uveřejnění lokalit, kde bude zadavatel vyžadovat zajištění minimální úrovně signálu. Na uvedené zadavatel reagoval tak, že odkázal na vysvětlení č. 1 a dále uvedl, že lokality uveřejňovat nebude, jelikož to není požadavek pro splnění podmínek pokrytí podle přílohy č. 1.1.

102. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že zadavatel na základě podaných žádostí o vysvětlení upravil zadávací dokumentaci tak, aby bylo výslovně uvedeno, že zadavatel nepožaduje pokrytí žádných konkrétních lokalit, přičemž požadavek na pokrytí zůstává v obecné rovině, tedy na procentuální úrovni pokrytí území a populace. Zadavatel tedy v rámci vysvětlení zadávací dokumentace dal jasně najevo, že ačkoliv má poptávaná služba sloužit jako záložní pro celní správu v místech, kde má stávající dodavatel nedostatečné pokrytí, zároveň nepožaduje, aby záložní dodavatel měl určité (konkrétní) lokality pokryté. Takový požadavek zadavatele jednoduše stanoven nebyl.

103. Přesto se však navrhovatel domáhá určení a specifikace konkrétních lokalit, ve kterých má být předmět plnění veřejné zakázky poskytován, a staví na takovém konstruktu svou argumentaci, o nezákonnosti zadávacích podmínek. V tomto kontextu však nelze odhlížet od skutečnosti, jakým způsobem zadavatel zadávací podmínky týkající se požadovaného pokrytí nastavil, tedy že pokrytí konkrétní lokality není požadováno, přestože zadavatel v rámci úvodních ustanovení výzvy k podání nabídky deklaroval, že je veřejná zakázka soutěžena za účelem záložních mobilních telekomunikačních služeb. Jak již bylo uvedeno výše, je Úřad toho názoru, že je nezbytné zadávací podmínky vykládat ve vzájemných souvislostech, tedy jinými slovy řečeno, pakliže je motivací zadavatele k soutěžení předmětných (záložních) mobilních telekomunikačních služeb pro pověřujícího zadavatele to, aby je mohl případně využívat tam, kde primární dodavatel selhává, aniž by však pokrytí konkrétních lokalit požadoval, je možné (a rovněž pravděpodobné), že budou existovat i taková místa, kde ani subsidiární dodavatel nebude pokrytím disponovat. Takové rozhodnutí (o akceptaci právě popsaného rizika) je však na zadavateli, přičemž jeho volba ze zadávacích podmínek jednoznačně vyplývá.

104. Pro úplnost pak Úřad uvádí, že pokud zadavatel zadávací podmínky upraví (a v návaznosti na to rovněž prodlouží lhůtu pro podání nabídek), je na každém z dodavatelů, aby se s vysvětlením, resp. změněnými zadávacími podmínkami řádně seznámil a v návaznosti na to přizpůsobil svou nabídku dotčeným změnám. V opačném případě se dodavatelé vystavují riziku, že budou vycházet z neaktuálních zadávacích podmínek, důsledkem čehož může být, že taková nabídka nebude odpovídat zadávacím podmínkám (se všemi negativními důsledky z toho pro dotčeného dodavatele vyplývajícími). Pakliže dodavatelé tedy vážně usilují o získání konkrétní veřejné zakázky, je nezbytné, aby při vypracování nabídky vždy vycházeli z aktuálních dokumentů a zadávacích podmínek.

105. Úřad nesdílí názor navrhovatele, podle kterého by absence údajů o konkrétních lokalitách pokrytí měla být v rozporu se zákonem a činit zadávací podmínky netransparentními či vnitřně rozpornými. Ve svém důsledku lze totiž konstatovat, že takovýmto nastavením zadávacích podmínek zadavatel „vychází vstříc“ dodavatelům v tom ohledu, že na ně klade nižší nároky než pokud by přesně vymezil místa, kde musí být pokrytí zajištěno.

106. Ostatně ze samotného průběhu zadávání veřejné zakázky vyplývá, že tvrzení navrhovatele o tom, že namítaný rozpor znemožňuje dodavatelům jednoznačně dovodit skutečný rozsah plnění a odpovídajícím způsobem kalkulovat nabídkovou cenu, se nepotvrdil, když sám navrhovatel byl schopen nabídkovou cenu kalkulovat (byť dle svého tvrzení s vysokou mírou rizika) a nabídku podat (a to dokonce ještě předtím, než podal námitky).

107. Navíc Úřadu není zřejmé, zda údajně nezákonně nastavené zadávací podmínky navrhovateli znemožnily kalkulovat nabídkovou cenu (jak píše v návrhu), anebo jen „limitovaly jeho možnosti k podání nabídky“, jak rovněž uvádí ve svém návrhu. Samotná skutečnost, že navrhovatel podal nabídku, podle názoru Úřadu svědčí spíše o druhé z uvedených možností, přičemž je zcela legitimní, že dodavatel v rámci nabídky zohledňuje případná rizika vyplývající pro něj z daného obchodního případu. Pokud tedy navrhovatel uvádí, že dle jeho názoru veřejná zakázka vykazuje vysoké riziko, je jeho výsostným právem jej do své nabídkové ceny započíst. Nicméně skutečnost, že různí dodavatelé přistoupí k posouzení rizik různě, a tedy stanoví nabídkové ceny individuálně, bez dalšího neznamená, že by měl zadavatel obdržet neporovnatelné nabídky. Ostatně určitá část rizika je imanentní součástí jakékoliv podnikatelské činnosti, přičemž skutečnost, že každý dodavatel k riziku přistupuje a pracuje s ním různě, neznamená, že by nabídky měly být neporovnatelné a zadávací podmínky bez dalšího nezákonné.

108. Ve vztahu k portálu Českého telekomunikačního úřadu Úřad uvádí, že ačkoliv je možné (a i pravděpodobné), že údaje z vizualizačního portálu jsou spíše modelem, tak za situace, kdy zadavatel stanovil, že při posuzování naplnění podmínek pokrytí jednotlivých dodavatelů bude vycházet z údajů z vizualizačního portálu, není určující, zda jde o naprosto dokonalý odraz reality, nýbrž to, že jsou pro všechny dodavatele dány stejné podmínky, resp. že při posuzování zadavatel vychází ze stejného zdroje dat tak, aby nebyl žádný z dodavatelů znevýhodněn. Laicky řečeno, při posuzování splnění zadávacích podmínek týkajících se pokrytí jednotlivých dodavatelů nebude uplatňován „dvojí metr".

109. Co se týče argumentace navrhovatele týkající se bílých míst, je na místě uvést, že zadavatel nepožadoval v zadávacích podmínkách 100 % pokrytí, a tedy je zřejmé, že zjevně akceptuje, že některá místa zůstanou nepokrytá. Takový požadavek by s největší pravděpodobností nemohl splnit žádný z dodavatelů, neboť zajistit 100 % pokrytí signálem (ať už populace či území) by se jevilo jako nepřiměřeně přísný požadavek, neboť i z laického pohledu je zřejmé, že 100 % pokrytí signálem je (i v roce 2026) značně idealistická představa.

110. K uvedené námitce tedy Úřad uvádí, že ji nepovažuje za důvodnou, když navrhovatel rozporuje a polemizuje s údajným požadavkem na pokrytí konkrétních lokalit, přičemž však zadavatel, jak výslovně vyplývá ze zadávací dokumentace, resp. příslušných vysvětlení, žádný takový požadavek nezakotvil. Rovněž Úřad nesdílí názor navrhovatele, podle kterého by zadavatel stanovil zadávací podmínky nezákonně tím, že deklaroval, že účelem veřejné zakázky je zajistit pro pověřujícího zadavatele záložního dodavatele služeb, když ze systematiky zadávací dokumentace vyplývá, že jednak se uvedené ustanovení nachází v článku nadepsaném „úvodní ustanovení" a dále jsou konkrétní specifika poptávaných služeb v podrobnostech definovány v přílohách výzvy k podání nabídky. Právě uvedené nelze považovat za rozpor v zadávacích podmínkách, neboť o žádný rozpor vůbec nejde – skutečný účel, pro který centrální zadavatel zakázku zadává, je možno splnit i pokud nejsou přesně definovány lokality, kde stávající dodavatel pokrytí nemá (s určitou mírou rizika pro pověřujícího zadavatele, že budou existovat místa, kde nebude mít pokrytí ani stávající, ani záložní operátor). Rovněž nelze přehlédnout, že si navrhovatel do jisté míry protiřečí, když na jednom místě návrhu uvádí, že mu takové nastavení zadávacích podmínek znemožnilo podání nabídky, na jiném místě, že je podání nabídky ztíženo (tedy nikoliv znemožněno), přičemž ze samotného průběhu veřejné zakázky vyplývá, že navrhovatel nabídku podal (jakkoliv avizuje, že zohlednil vysokou míru rizika). Navrhovatel tedy rozporuje zadávací podmínku, kterou však zadavatel vůbec nestanovil, když výslovně uvedl, že žádné pokrytí konkrétní lokality nepožaduje. Na uvedeném závěru nic nezmění ani rozsáhlé citace navrhovatele z ne příliš přiléhavé rozhodovací praxe, které mají s právě řešeným případem pramálo společného, resp. spočívají v citaci pouze obecně přijímaných závěrů typu, že zadávací podmínky mají vycházet z objektivně zdůvodnitelných skutečností a korespondovat s účelem veřejné zakázky.

K námitce nejasnosti zadávací podmínky užití mobilních služeb k náhradě fixní konektivity

111. K nadepsané námitce navrhovatel uvádí, že žádal zadavatele o sdělení, zda pověřující zadavatel hodlá využívat mobilní datové služby i za účelem nahrazení jakékoliv fixní konektivity, nebo konektivity realizované prostřednictvím MW spoje, případě zřízení konektivity zcela nové, kterou by bylo možné realizovat i prostřednictvím fixní infrastruktury. Dále navrhovatel žádal o uvedení dalších informací, pakliže takový úmysl na straně (pověřujícího) zadavatele existuje. Navrhovatel je toho názoru, že takové informace jsou esenciální pro objektivní posouzení možnosti zajistit požadovanou minimální úroveň poskytované služby, a to s ohledem na řádné

nacenění, ale i s ohledem na případné smluvní pokuty, kterým bude dodavatel vystaven za případné nesplnění svých závazků. Navrhovatel uvádí, že tuto námitku zadavatel vypořádal pouze odkazem na části A, B a C rozhodnutí o námitkách, přičemž navrhovatel je toho názoru, že jeho námitka nebyla v rozhodnutí o námitkách řádně vypořádána.

112. K tomu zadavatel uvádí, že navrhovatel neuvádí důvod, proč by mělo být vypořádání námitky ze strany zadavatele nedostatečné, když sám navrhovatel námitku formuloval způsobem, kdy odkázal na bod C. námitek. Zadavatel uvádí, že mu pouze obdobným způsobem (jakým navrhovatel formuloval svou námitku) odpověděl. Nadto zadavatel uvádí, že v rámci vysvětlení č. 1 zadavatel jasně deklaroval, že nemá v úmyslu poptávanou službu využívat jako náhradu fixní konektivity, a tedy požadovanou informaci navrhovateli poskytl.

113. Na tomto místě Úřad konstatuje, že mu není zřejmé, jakým způsobem se zadavatel měl dopustit údajného nevypořádání námitky pod bodem D. námitek. Námitka navrhovatele má zjevně původ ve vysvětlení č. 1, konkrétně v dotazu č. 6, který zněl tak, že se tazatel dotazoval, zda zadavatel má v úmyslu využívat mobilní datové služby jako náhradu za fixní konektivitu (slovy navrhovatele „hodlá využívat“). Na uvedený dotaz zadavatel jasně odpověděl, že takový úmysl nemá. Nutno podotknout, že dotaz byl položen způsobem, že pakliže bude odpověď na první část dotazu kladná (zda zadavatel hodlá využívat), pak žádá tazatel o dodatečné informace, mj. o určení konkrétní lokality atp. Vzhledem k tomu, že odpověď zadavatele na první část dotazu byla záporná, ztrácí v tomto ohledu navazující část dotazu smysl, resp. relevanci.

114. Navrhovatel však následně konstruuje námitky takovým (nepochopitelným) způsobem, jako by zadavatel odpověděl na první část dotazu kladně, když navrhovateli dle jeho názoru částečně vyhověl, tím, že zveřejnil aktuální počet neomezených tarifů vedených u subsidiárního dodavatele. Nato se zadavatel vrací zpět k žádosti o zveřejnění lokalit, které měly být předmětem druhé části dotazu, přičemž k tomu navrhovatel uvedl, že se zadavatel dopouští stejného pochybení jako u námitky písm. C.

115. V rozhodnutí o námitkách se pak zadavatel odkazuje na vypořádání námitek navrhovatele pod písm. A, B a C, na čemž Úřad nespatřuje nic nezákonného, když sám navrhovatel uvedenou námitku konstruoval obdobně. Pakliže se sám navrhovatel v námitkách odkazuje na svou dřívější argumentaci, nelze za nezákonné považovat takové vypořádání námitek, kdy se zadavatel také odkáže na svou dřívější argumentaci (za předpokladu, že je námitka na odkazovaném místě skutečně vypořádána, o čemž Úřad v kontextu právě řešeného případu nemá žádnou pochybnost).

116. Rovněž považuje Úřad za nezbytné poukázat na skutečnost, že námitka navrhovatele je formulována značně zmatečně, případně je značně zavádějící. Je totiž zřejmé, že zadavatel v rámci vysvětlení č. 1 dotaz tazatele vypořádal, když uvedl, že nehodlá mobilní telekomunikační služby využívat tazatelem předestřeným způsobem. V takovém případě rovněž postrádá smyslu, aby se zadavatel pokoušel zodpovědět navazující část dotazu, která je uvozena slovy: „*(…) a pakliže [ú]častník takový úmysl má (…)*“, jelikož uvedené informace mohou být relevantní pouze v případě, že odpověď na první část dotazu byla kladná.

117. Námitka navrhovatele je proto dle názoru Úřadu značně zmatečná, přičemž ji nelze hodnotit jako zadavatelem nevypořádanou, když zadavatel uvádí, že ji zodpověděl v rámci příslušného vysvětlení a zároveň již neopakoval svou již jednou vyjádřenou argumentaci, ale odkázal na ni.

118. Pro úplnost Úřad uvádí, že nelze jakoukoliv negativní odpověď zadavatele hodnotit jako automaticky rozpornou se zákonem. Je zjevné, že zadavatel na dotaz tazatele odpověděl a námitku vypořádal obdobným způsobem, jakým byla konstruována. Na uvedeném postupu Úřad nespatřuje nic nezákonného. Stran argumentace navrhovatele, že se jedná o informace, které jsou nezbytné pro posouzení možnosti zajistit určitou úroveň kvality poskytovaných služeb, Úřad uvádí, že v tomto ohledu nevidí žádnou spojitost s právě řešeným případem, neboť daný dotaz byl zadavatelem zodpovězen, a možné důsledky negativního vlivu jsou pouhou fabulací navrhovatele. Uvedené lze rovněž vztáhnout k části argumentace týkající se potenciálního uplatnění smluvních pokut.

119. Úřad proto nesdílí s navrhovatelem názor vyslovený v části D. návrhu, podle kterého by námitka navrhovatele neměla být zadavatelem v rozhodnutí o námitkách vypořádána.

K námitce absence minimálního odběru služeb

120. Jako poslední námitku navrhovatel uvádí, že podle zadávacích podmínek není pověřující zadavatel povinen odebrat od vybraného dodavatele žádné služby. Přestože zadavatel uvedl údaje o předpokládaném objemu služeb, navrhovatel uvádí, že nemůže objem plnění z předmětné veřejné zakázky ani s přiměřenou pravděpodobností předvídat. Proto ani nebyl schopen v nabídkové ceně promítnout úspory, které vyplývají z vyššího objemu poskytovaného plnění. Navrhovatel dále uvádí, že závažnost absence závazku minimálního odběru služeb je dále prohlubována tím, že plnění má být poskytováno jen v některých (nedefinovaných) lokalitách, ve kterých navrhovatel nemohl ověřit sílu signálu, navíc v kombinaci s tím, že se jedná o plnění redundantní, tedy takové, které je využito pouze v případě, kdy pověřující zadavatel nevyužije primární službu. Právě uvedené vede navrhovatele k závěru, že absence závazku k minimálnímu odběru služeb je netransparentní a nepřiměřenou zadávací podmínkou. Důsledkem takového nastavení zadávacích podmínek poté dle navrhovatele je, že zadavatel obdržel neporovnatelné nabídky.

121. Zadavatel je naopak toho názoru, že závazek minimálního odběru služeb vede k nehospodárnému vynakládání veřejných prostředků, přičemž na základě předpokládaného objemu služeb by měl být navrhovatel schopen sestavit konkurenceschopnou nabídku. Dále zadavatel uvádí, že uvedená námitka již byla několikrát přezkoumávána Úřadem a zadavatel neshledal důvod pro vyhovění námitce navrhovatele.

122. K tomu Úřad uvádí, že otázka závazku k minimální odběru služeb byla již jak v rámci rozhodovací praxe Úřadu, tak i v judikatuře opakovaně řešena, mj. i ve správním řízení, ve kterém byl projednáván návrh na uložení zákazu plnění smlouvy uzavřené na základě jedné z předchozích výzev v předmětném DNS.

123. V tomto ohledu Úřad považuje za účelné odkázat na závěry uvedené v rozhodnutí č. j. ÚOHS-08892/2026/500, sp. zn. ÚOHS-S0007/2026/VZ ze dne 9. 3. 2026 (a které se zároveň opíraly o závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 304/2024-54 ze dne 2. 12. 2025), ve kterém se Úřad zejména v odstavci 151 a násl. věnoval problematice (absence) závazku minimálního odběru služeb. Úřad v citovaném rozhodnutí uvedl, že uvedené je především otázkou podnikatelského rizika navrhovatele, a nikoliv zákonnosti zadávacích podmínek, přičemž je pravděpodobné, že v případě, že takovou garanci zadavatel nestanoví, může očekávat, že dodavatelé nabídnou vyšší nabídkové ceny, a naopak, pokud bude dodavatelům garantovat alespoň část zisku, může teoreticky obdržet levnější nabídky. Úřad uvedl, že ani

jedna z možností není *a priori* nezákonná a je na zadavateli, jakým způsobem k nastavení zadávacích (obchodních) podmínek přistoupí. Zadavatelé však nemají povinnost mírnit podnikatelská rizika dodavatelů a za odpovědný lze považovat takový přístup dodavatelů, v rámci kterého si taková rizika promítnou do nabídkových cen. Ostatně uvedený závěr potvrdil také předseda Úřadu v rozhodnutí č. j. ÚOHS-19221/2026/163, sp. zn. ÚOHS-R0061/2026/VZ ze dne 28. 5. 2026. Pro úplnost Úřad doplňuje, že obě citovaná rozhodnutí jsou pravomocná.

124. Vzhledem k tomu, že navrhovatel se ve svém návrhu v souvislosti s předmětnou námitkou opět odkazuje na blíže nedefinované lokality, ve kterých mají být služby poskytovány, Úřad uvádí, že ohledně tohoto aspektu odkazuje na předmětné pasáže odůvodnění tohoto rozhodnutí výše, přičemž navrhovatel nepřichází s žádnými jinými námitkami, které by zásadně měnily situaci, a mohly by přinést zvrat v dosavadní rozhodovací praxi. Pro úplnost pak Úřad uvádí, že postup, kdy si dodavatelé promítnou do nabídkových cen různou míru rizika, neznamená, že by byly nabídky dodavatelů mezi sebou neporovnatelné, jak se domnívá navrhovatel.

125. Nadto Úřad poukazuje na skutečnost, že mu uniká spojitost mezi závazkem minimálního odběru služeb a skutečností, že jde o plnění subsidiární. Pakliže snad chtěl navrhovatel poukázat na skutečnost, že bude objem poskytovaných služeb nižší než v případě, kdy by navrhovatel byl primárním poskytovatelem mobilních telekomunikačních služeb (a v důsledku toho také nižší zisk z poskytovaných služeb), Úřad uvádí, že se v daném případě jedná o výše zmíněné podnikatelské riziko dodavatele, které zadavatel není povinen nijak mírnit, jak již bylo uvedeno výše.

126. Vzhledem k tomu, že navrhovatel v rámci svého návrhu nepřichází s žádnou jinou argumentací, která by odůvodňovala změnu v dosavadní rozhodovací praxi, je Úřad toho názoru, že i tuto námitku navrhovatele je třeba odmítnout jako nedůvodnou.

K dotazu zadavatele na možnost využití institutu dle § 141 odst. 8 správního řádu

127. Pro úplnost Úřad na tomto místě uvádí, že dne 17. 7. 2026 obdržel od zadavatele písemnost z téhož dne nadepsanou „návrh na uzavření smíru ve správním řízení sp. zn. ÚOHS-S0419/2026/VZ“, ve které zadavatel deklaruje, že „*netrvá na tom, aby Úřad o návrhu věcně rozhodl, a navrhuje, aby Úřad posoudil možnost uzavření smíru mezi účastníky správního řízení podle § 141 odst. 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád*“. Zadavatel dále žádá Úřad o vyjádření, zda lze v probíhajícím správním řízení institut uzavření smíru podle § 141 odst. 8 správního řádu použít, když se návrhové řízení vedené před Úřadem podle soudní rozhodovací praxe blíží spornému řízení podle § 141 správního řádu.

128. Nejprve Úřad uvádí, že nepopírá judikaturní závěr o tom, že se návrhové řízení u Úřadu svou povahou blíží spornému řízení podle § 141 správního řádu, jak uvádí zadavatel. Přitom je však nezbytné akcentovat vymezení sporného řízení podle § 141 odst. 1 správního řádu, podle kterého správní orgán ve sporném řízení řeší spory z veřejnoprávních smluv (podle části páté správního řádu) a/nebo v případech stanovených zvláštními zákony spory vyplývající z občanskoprávních, pracovních, rodinných nebo obchodních vztahů (tedy zjednodušeně řečeno ze soukromoprávních vztahů).

129. Jakkoli by se z vymezení veřejnoprávní smlouvy podle § 159 odst. 1 správního řádu mohlo zdát, že uzavření smlouvy na veřejnou zakázku by mohl být dvoustranný právní úkon, který zakládá práva a povinnosti v oblasti veřejného práva, je nezbytné v této souvislosti konstatovat, že smlouva uzavřená na základě zadávacího řízení (či pomocí zvláštního postupu podle části šesté

zákona) je „klasickou“ soukromoprávní smlouvou, tedy soukromoprávním závazkem dvou stran, kterému ovšem předchází formalizovaný postup, kterým zadavatel (tj. budoucí odběratel) vybírá svého obchodního partnera (tj. budoucího dodavatele) dle pravidel stanovených zákonem. Zjednodušeně řečeno lze tedy říci, že v oblasti veřejných zakázek se silně projevuje dualismus soukromého a veřejného práva v tom smyslu, že kontraktační proces je podroben poměrně silně veřejnoprávní regulaci, jejímž smyslem je ochrana veřejného zájmu zejména na zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky prostřednictvím vytváření podmínek pro to, aby smlouvy, které jsou hrazeny z veřejných prostředků, byly uzavírány na základě hospodářské soutěže v konkurenčním prostředí. Proto je proces výběru dodavatele svázán kogentními právními normami, v důsledku čehož lze tyto normy považovat za normy veřejného práva. Na straně druhé pak stojí vztah založený na základě smlouvy (jejíž uzavření je završením právě výše uvedeného formalizovaného procesu), který bude typicky vztahem soukromoprávním mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem spravujícím se v zásadě soukromoprávními normami.

130. Z výše uvedeného vyplývá, že smlouva na veřejnou zakázku jednoznačně není veřejnoprávní smlouvou, kterou by se zakládaly, měnily nebo rušily práva a povinnosti v oblasti veřejného práva, z čehož rovněž vyplývá, že případné spory z ní vyplývající nelze řešit v rámci sporného řízení podle § 141 správního řádu před Úřadem.

131. Z výše uvedeného pak rovněž vyplývá, že v případě správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeného Úřadem nejde ani o situaci, kdy by byly rozhodovány spory vyplývající ze soukromoprávních vztahů. K tomu Úřad uvádí, že předmětem dotčeného návrhového řízení před Úřadem je přezkum zákonnosti zadávacích podmínek výzvy k podání nabídky, tedy přezkum, zda zadavatel dostál požadavkům, které na něj klade (výše zmíněná) veřejnoprávní regulace. V takovém řízení tedy nejsou rozhodovány spory z uzavřené smlouvy. V případě, že je mezi stranami spor o zákonnost zadávacích podmínek výzvy k podání nabídek, tj. o zákonnosti (formalizovaného) postupu zadavatele, který svou povahou spadá pod právo veřejné, lze takovýto spor jen stěží podřadit pod spor vyplývající ze soukromoprávních vztahů.

132. Jakkoliv tedy nelze přehlédnout skutečnost, že ze strany soudů bylo dovozeno, že se návrhové řízení před Úřadem svou povahou blíží správnímu řízení spornému, stále je nutno mít na paměti, že se o sporné řízení jako takové nejedná, v důsledku čehož právní normy, které sporné řízení upravují (tj. především ustanovení § 141 správního řádu) nelze vztahovat na návrhové správní řízení před Úřadem komplexně.

133. Konkrétně pak ve vztahu k možnému uplatnění smírného řešení Úřad uvádí, že jeho pravomoci v oblasti zadávání veřejných zakázek spočívají v rozhodování o tom, zda jednání zadavatelů odpovídá veřejnoprávní regulaci zadávání veřejných zakázek, a v dozoru nad jejich jednáním (ovšem znovu výlučně z tohoto pohledu). Smír je přitom institutem, pomocí něhož strany určitého sporu (po vzájemné dohodě) vypořádávají konsensuálním řešením vzájemná práva a povinnosti (např. typicky dluh a jemu odpovídající pohledávku). Za situace, kdy je v souladu s výše uvedeným předmětem správního řízení otázka zákonnosti zadávacích podmínek, tj. otázka, zda zadavatel dostál veřejnoprávní regulaci zákona, se o žádná vzájemná práva a povinnosti zadavatele a navrhovatele, se kterými by mohli disponovat, nejedná. Z toho důvodu je Úřad toho názoru, že se ustanovení § 141 odst. 8 správního řádu na právě vedené správní řízení neuplatní.

134. Dále Úřad uvádí, že dne 27. 7. 2026 obdržel od zadavatele navazující přípis z téhož dne, ve kterém zadavatel mj. žádá, aby Úřad sdělil své stanovisko k otázce (případného) smírného řešení dříve než v prvostupňovém meritorním rozhodnutí. K tomu Úřad uvádí, že vzhledem k času, ve kterém od zadavatele předmětný přípis obdržel, v kontextu aktuálního stavu řízení již Úřad nepovažoval za efektivní řešit danou věc separátně. Ve vztahu k tvrzení zadavatele, podle kterého již účastníci řízení na výsledku řízení nemají zájem, Úřad uvádí, že pro takovou eventualitu poskytuje správní řád navrhovateli možnost vzít návrh zpět [což by bylo následně důvodem pro zastavení správního řízení podle § 66 odst. 1 písm. a) správního řádu]. Nadto Úřad uvádí, že vypořádání dané věci v odůvodnění rozhodnutí považuje za vhodné i s ohledem na edukativní působení na budoucí (potenciální) účastníky správního řízení, jelikož veškerá pravomocná rozhodnutí Úřadu jsou povinně uveřejňována ve sbírce rozhodnutí Úřadu na internetových stránkách, kde se s nimi může každý seznámit.

135. Z toho důvodu Úřad uzavírá, že v dané věci nelze mezi účastníky správního řízení uzavřít smír ve smyslu § 141 odst. 8 správního řádu, neboť uvedené ustanovení zákona není na právě probíhající správní řízení aplikovatelné.

Závěr

136. Ze všeho výše uvedeného tedy vyplývá, že Úřad nezjistil, že by zadavatel v intencích namítaných skutečností postupoval v rozporu se zákonem, a tedy stanovil nezákonné zadávací podmínky výzvy 4-2026. Úřad dospěl k závěru, že nejsou dány důvody pro uložení nápravného opatření, a proto návrh navrhovatele ve zbývající části zamítl, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Včas podaný rozklad proti výrokům I. i II. tohoto rozhodnutí má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Adresát/i:

1. Česká republika – Ministerstvo financí, Letenská 525/15, Malá Strana, 118 00 Praha 1
2. T-Mobile Czech Republic a.s., Tomíčkova 2144/1, Chodov, 148 00 Praha 4

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy